

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csersöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirih več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga
lista 4 šlere, za nenaročnike 6 šlerov.

„Mir vam bodi.“

Tak v XX-tom deli evangeliuma sv. Jánoša. To čtému dnes. Jezušove reči so to. Jezuš ga prineso, podelio apoštolom. Pa so ga meli: Blaženi mir Mí ga pa nemamo? Što nam ga dá?

Poganje so indasveta včili, ka kí šće mir meti, se more tak privaditi vsem nevolam, ka se njemi na slednje nikaj na sveti ne bode preteško vidflo. Zato so dečáke vzeli od mater, šteri je slab bio, so ga v morje vrgli, šteri pa močen, tistoga so pa pod nájostrešov káznišov držali, dokeč je ne tak trdi gratao, ka se je nanč na pétdesét vdárcov ne jokao.

Drúgi so pravili, ka kí šće mir meti, naj vžíva vsa mogoča veselja na sveti. Naj ne píta, ka je greh, ka nej, nego naj vtrgne rožo po svojih potáh vsaki dén, naj se opijáni z veseljom svetá pa naj ne mára, ka de što drúgi pravo na to.

Pa so ne naišli míra edni pa ne drúgi po toj poti. Li je prišeo den, kda je zbolelo srcé pa so žalúvali svoje zgüblene dnéve i leta. Či prle ne, te, kda jih je povrgla telovna moč pa so zgübili tisto samozavest, štera je prle zadüšila v njih čútenje nevole i trpljenja.

Edno je, ka nam je mogoče právi mir dati: Vdánost v božo sv. volo. Tá vdánost se pa tak lahko zozída, ka si v nevolaj pogostoma premíslimo krátkost našega življenja ino dužavo vekivečnosti.

Ka má bogatin od svojega bogástva, ka zdrav od svojega zdrávja, ka zmožen od svoje zmožnosti, ka vučenjak od svoje vučenosti? Teliko, ka se najejo, napijéjo pa oblečejo tečas, ka morejo jestí píti pa se obláčiti. Samo tečas. Potom so pa takši, kak nájsledjen koldiš.

íromák pa kak dugo trpí? Jestí,

pítí i oblačilo on tudi má. Či sí včasí teško správla, samo teliko ga bolí gláva, kak bogáca, kda si premišláva, kak bi si občúvao svoje bogástvo.

Eden pa drúgi pa príde hítro do konca pa vsaki hitrej, kak bi rad pa kak sám računa.

Po tom pa? Príde večnost, kde nišče ne píta, si bio bogat, ali siromák, vučeni, ali nevučeni, poglavár, ali podložnik. Tam de samo edno pitanje: ka si včino dobroga za nebésa?

Zato je ne vredno míra srcá gübití, ne je vredno zdvojíti, ne je vredno se jokati za nikoj na zemli.

Si pogoro, ti je živína prejšla, polé tvoje lüdski delajo? Ka se jočeš — tak ne bilo dugo tvoje.

Si zgübo, koga si líbo? Je spadno v bojí, ali vmro na posteli? Ne joči se, samo je naprejodišeo, kam tí tudi naskorí prídeš.

Za edno se joči: Či si Bogá razžalo. To je vredno joča. To tí zná vzéti mír. Drúgo tí ga ne vzeme nikaj, či se za to skrbíš, ka se Bogi dopáadneš.

Té mír je prineso Jezuš ne samo apoštolom, nego vsakomi, kí se šće skrbetí za njega.

Pa té mír nam dojde. Drúgoga zaman iščemo. Kí ga pa išče, se meša, ar bo na sveti vsikdar boj, bo nevola, trpljenje, siromaštvo, beteg pa pregánjanja. — Na svetí míra ne more nájti nišče, kí ga šće nájti, more oditi z toga sveta.

Bojna.

Stopimo vütro v Marijin mesec majnik. Spomini zahvalnosti se nam büdijo ob toj priliki. Lani je té mesec prineseo odsloboditev naše vogrsko domovine z roke sovražnikove, kda je od oltara do oltara letela šerom domovine mila prošnja Mariji na čast.

Letošnji maj naj tudi kaj velikoga rodi. Doma naj rodi veliko pobožnost do Bl. D. Marije. Vsaki Marijin oltar naj se okinči v vsakoj cerkvi i pred njega naj vsaki den romajo, ki so li mogoči i prosijo Mater Božjo za mír, za blaženi mír. To je te drúgi sad, šteroga naj maj rodi za dom i za vojake. Ne pozabimo pa, ka nam D. Marija tečas ne more mírú sprostiti, dokeč mi ne damo mírú njénomi Jezuší z svojimi grehami.

Poročila z bojišč so sledeča :

Taljansko bojišče. Talijani so zasjedli vrh gore *Col di Lana*. V prodiranji so je naši stavili. — Na Trst so talijanski letalci bombe vrgli, štere so 9 ljüdi morile pot jih pa ranile. Salezijanski samostan so bombe razrüšile. K sreči je 400 dece v tom hipi v cerkvi Boga molilo.

Na francozkom bojišči velika strelba kre Verduna. Odločitve še nega, ali obroč okoli trdnjave je vsikdár menjši. Rusi so tudi poslali že nekaj vojakov Francozom na pomoč.

Türsko bojišče. Rusi so vzeli v Kaukazi mesto *Trapezunt*, štero leži kre Črnoga Morja, ma do 40 jezér prebivalcov i cestu v Malo Azijo. — Kre reke Tigris so pa türki angleže močno zbili, ka so tej do 4 jezero zgübe meli v ljüdeh, više 2000 samo v mrtvih pa zgübili so tudi prece strliva.

Na ruskom bojišči nega nikše spremembe. Pri Dubni poskušano rusko prodiranje je odbito.

Balkansko bojišče. Zvün strelbe nega drúgih bojov. V *Soluni* so nemška letala marc. 27-ga nezmerno veliki poraz naredila v angleškom i francozkom tabori. Ranjenih i mrtvih vojakov je više 2000. — Na Sofijo, glavno mesto Bulgarije je sovražni letalec bombe vrgeo, štere so pa nikšega posebnoga kvára ne naredile.

Dom i svet.

Nov nabor. Prebirani do znova rojeni v letih od 1886. jan 1. do 1897. dec. 31-ga. V letih od 1878 do 1897 rojeni do prebirani od maj 16. do junija 24-ga, od 1877 do 1866 rojeni pa sledkar.

Ki so oproščeni vojaške službe, moro posvedočiti, ka tisti zroki, zavolo šterih so oproščeni, še stojijo če to ne morejo, do dužni pod orožje stopiti. — Od 38 let mlajših do pa mogli naskori pod orožje stopiti iz med tistih oproščenih, ki so pri kakšoj trgovini ali v fabrikah bili pa je lahko nadomestijo z starejšimi črnovojniki ali delanežmožnimi vojaki.

Pod orožje moro maja 29-ga stopiti tisti 18 let stari, ki so pripravni bili spoznani za vojaški stan.

Rusija. Novi minister za notranje zadeve je postao grof *Bobrinsky*.

Galicija. Novi deželni glavvar Galicije je postao *Diller Erich*, ki je prvi ravniteo bio dozday v pokrajini rusko-polskoj, štero so naše čete zasedle.

Türčija. V türskom glavnom vojaškom stani je mro od tifusa baron *Goltz* (paša *Goltz*), šteri je ponovo türsko vojsko i jo kak veliki general ravnao v tom svetovnom boji.

Dovoljena kúpčija. V Zala županiji je dovoljeno kukorico poljedelci odati, komi jo šče, ne jo je dužen vso prekdati Drúštvi za vojne pridelki (*Haditermény R. T.*)

Amerika. Severne Amerike predsednik je zadnji opomin poslaao Nemčiji, ka če ne stavi boja podmorskih čunov proti trgovinskim ladjam, pretrga ž njov diplomacijsko zvezo.

Pismo na bojišča.

Tak, dragi vojaki, Jezušovo telo je najkrepkejša hrana za dušo, to je najimenitnejše orožje v duhovnom boji, štero premaga pač vsakoga sorvažnika. Suzite se? So vas genole moje reči? Ali se vam spomini būdijo v srci, spomini na blaženi dom i ti vam tiskajo ž njega vrele suzé? Le jočite, ve za Jezušom jočete! Le jočite, ve so glasna molitev te suzé, na štere se odpré tabernakl, pa če ne pride Jezusovo telo ravno k vam, pride pa moč njegova v vašo dušo. Kda se vi žalostite, suzite, ljubljeni vojaki, ka ne morete k svetomi obhajili, te vi opravite *duhovno sv. obhajilo*, štero nadomesti te pravo obhajilo, kda nam je ne mogoče k tomi pristopiti.

Duhovno obhajilo ali prečiščavanje je to drugo močno orožje, štero premaga duševne sovražnike. Sv. Lenart piše o njem: „Ništeri cerkveni vučeniki pravijo, da včasih duhovno obhajilo, če je opravleno z pravov pobožnostjov, podeli iste, ali celo vekše milošče, kak sveto obhajilo pod podobov krúha“ (De ss. Sac. d. 12.). Potolaži se zato, suzéči se vojak, če ne moreš k sv. obhajili, potolaži se z duhovnim obhajilom. Želi Jezusa k sebi. Pripravi se k obhajili tak, kak če bi k právomi šo i daj hvalo zatém tak, kak če bi se zaistino prečisto, pa Jezus bo, čeravno ne z telom, bo pa z svojov miloščov prebivao v tebi, se krepo, ka zmagaš skúšnjave i ostaneš ne samo kraljevski nego i Kristušov vojak. Če si pa v sili, v velikoj nevarnosti, zadržuje kratko hrepenenje, naj samo iz srčne ljubezni zvirá, na priliko če zdeheš: „*Križani Jezus, večna ljubezen, tebe ščem meti, greha mi ne trebe*“, — ali. „*Dev. Marija moja predraga mati, iz srca mi je žao, ka sem tvojega Jezusa,*

neskončno dobroto razžalo; o prosi ga zame, naj mi spuni žele i pride z miloščov v dušo n ir prebivat, da ga pod podobov krúha ne sem mogoči k sebi vzeti.“ Meti pa moreš volo v srci, ka se svojih grehov spoveš, kda boš mogoči, konči, k vžmi. Ta vola je potrebna zavolo popolnoga obžalúvanja, štero si obúdiš pred duhovnim obhajilom i štero ti grehe še te najstrašnejše z duše zbríše brez spovedi, če maš volo se jih spovedati. Ali od toga za teden mo si gučali. Do tečaš naj te pomiri navuk od duhovnoga sv. obhajila, naj te okrepi milošča Jezušova po njem v srce ti vlejana, ka boš znao protistati, kda de se ti upiralo telo proti duši kda de te vlekeo v svoje mreže svet i pekel. Oj kak srčno želem, da bi znali i túdi gostokrat ponavlati na dén vsi vojaki té zdihlaj za duhovno obhajilo: „*Jezus, vse moje, samo tebe ščem meti, greha mi ne trebe. O hodi k meni in ostani primeni, jaz tvoj ščem biti.*“ — Zatem pa v zahvalo: „*Vúpam se, dober Jezus, ka si me z miloščov svojov v duši pohodo. Večna hvala ti bodi za to dobroto. Dev. Marija i sv. Jožef obrdžita me v Jezušovoj ljubezni.*“

Slovenska mladina hodi k Jezusi.

Višešnji pastiri naše vogrske države na prvo nedelo meseca Marijinoga, maja 7-ga k sv. obhajili zovejo vse vernike, posebno pa mladino z prvimi obhajanci. Zovejo nas, ka bi hvalo dali po Bl. D. Mariji dobromi Bogi za tista velikanske zmage, štere smo po posredovanji te dobre nebeske matere dobili nad sovražniki ne samo zemelskoga, nego túdi nebeskoga kralstva,

Prišeo je veselja čas, dečica!

Hej na trato, hej na plan,
vūn na polje, na ravan!
Juh! naj pravi vsak z med nas,
prišeo je veselja čas.

Dugo smo na koleni
močno b'li priklenjeni,
mujeka včasi dražili,
z bračeki se kavsali.

Komen, peč sta ne za nas,
télo, krv sta nam kak kvas,
moremo se gibati,
v prostom zraki skakati.

Hej na trato, hej na plan,
to je za naš mladi stan!
Juh! zakričmo vsi na glas,
prišeo je veselja čas.

R. J.

Ka delate, gospa?

V Parizi na Francuzkom je poštena in pobožna gospa bila pozvana na obed k svojim znancom. Prilika je nanesla, ka je pri stoli dobila prostor poleg ednoga oficira, ki je zavolo svojega vitežtva dobo častni križec, šteroga je na prsih noso.

Gospa se je po svojoj lepoj navadi prekrizala in molila pred obedom. Častnik jo zaničljivo pogledne in pravi:

— Ka delate, gospa?

— Križam se, kak vsak dober kristjan. Vas, pospod, je ne sram nositi častni križec na prsih, zakaj bi pa mene bilo sram se križati s križom Jezusa Kristusa?

Detinska ljubézen je čista.

Oča je božao svojo malo hčerkico. Bila je čedna in nedužna kak lilija. Oča, pun ljubezni do dedeta, jo prosi, naj ga kúšne. Deklica se pa močno brani, rekoč:

— Ajtek, jaz vas mam jako, jako rada, in molim vsaki den za vas, nego kúšnoti vas neščem.

— Zakaj pa ne — pita oča ves začúden — ali sam ne jaz tvoj ajtek?

— Da — odgovori deklica — vi ste moj ajtek, nego vaša vūsta so puna preklinjanja in grđih reči, zato vas neščem kúšnoti.

to je prave katoličanske cerkve pa ka bi prosili za skorajšnji zmagoviti mir.

O kak lepa misel je to, kakše v dušo segajoče i za srce loveče ravnanje. Z celov vdanostjov se njemi podvržimo duhovniki i verniki. Duhovniki, ka mo čakali na dušice že v soboto pred določenim dnevom na spoved, za vernike, ka do prišli tudi k njej. Vernike mo čakali duhovniki ali male, mlade vernike. Mladino, dečico, od štere teliko tožbe ide, pa žalibog, dostakrat ne brez vzroka, mo čakali, da jo ščistimo pri spovedi, okrepimo pri božem stóli z Jezusovim telom i tak ščiščene i okrepčane damo do rok materam, naj pazijo na njé, je po krčmah, po večerah po vesi ne pūščajo, njim znanje z drugim spolom prepovejo, je v cerkvi na skrbi majo, ka do se dobro obnašali i ne do med božov službov okoli cerkvi drkali, kadili ali kaj še hūjega počenjali. V roke damo mladino materam z lepimi dušami, na šterih se blišči Jezusova ljubezen, štere krasi venček nedužnosti ali spokornosti, i je oprosimo, naj čuvajo té mlade duše tistim v spomin, štere ta mladina za „očó“ zové, šterim ve pravite „dragi tovariš“, štere mi zdaj pod imenom „junaških vojakov“ občūdujemo ino častimo. Tem dobrim očom na radost, ki nam z lastnov krvjov branijo domovino, tem mnogozaslužnim možom na tolažbo i spomin pazite na očiščeno mladino, drage matere, ka de vredno dete svojega očé junaka, ka, kda oča z boja pride domo, ne najde v svojem deteti pokvarjeno, tolvajsko, pijano, nezmerno, nebogavno dušo, nego vrloga sineka i dobro hčerkico. Pa če oča ne pride več nazaj, naj bo njegov zarod pošten, junaski v lepom, Bogi dopadljivom življenji; to bo najboljši nagrobni spomin njemi, ki je mreti znao z ljubezni do svojih domačih.

Zato pa drage matere, pripelajte svojo deco menjšo i vekšo té den k Jezusi, naj pride, se očisti i posveti pa moli no prosi z tov posvečenov dušov za tistoga vrnitev koga ve ljubite. Pripelajte matere, sinke in hčerke, naj prido i prosijo mater nebesko, ka bi njim Jezusa dala v srce, očom, bratom vajakom pa podelila končno zmago i blaženi mir. O pridite matere, pridite sestre, pridite bratje pridite mladina, starina i poklekni pred Jezusa i prosi ga po njegovej presvetoj materi Bl. D. Mariji, Kraljici miru, naj prinesé mir v naša srca, naj stira ž njega nepokoj delajoči greh, ka pride hitrej blaženi mir, ka prido hitrej naši ljubljeni vojaki domo.

Prošnja do naših žensek i deklin.

Dráge slovenske ženske i deklinae, hodite prav srčno pozdravlene.

Z prošnjov se obračam k vam, jaz, vám v nogim poznáni slovenski vajak, ki že dvajseti mesecov prenašam težave vojske.

Vsaki človek si že želi mir, kam šte človek pride, ne čuje drugo, ah da bi že bár skoro mir bio. Ali G. Bog pa itak ne dá míra, njegova sveta vola se še ne spunila i zakaj ne? Po mojem mišljenji je zrok to, ka premalo ali pa slabo molimo, ker či bi dobro i več molili zaistino bi nas G. Bog poslúno. Zato dráge ženske i deklinae, prosim vas, začnite več i dobro moliti, najprle za nas ki branimo našo Vogrsko domovino i vaše poštenje od sovražnikov, potom pa za mir, šteroga tak srčno želimo vsi, da bi nam ga G. Bog naskori podelo.

Nego zna biti, de štera pravila: Eh ve nemamo časa, teliko dela je vsigdár. Žena právi, sama morem za vse skrbeti, za deco, za vse drugo, ka je prí hiži potrebno, na mesto moža morem vse na skrbi meti. Dekliné pravijo: mé smo tudi tak z delom obložene, ka bole ne more biti, bratovje so v vojski, doma smo samé ostale, vse kmečko delo moremo na vékše samé opravlati, i dostakrát ne vémo, kje nam je gláva. Istino mate rad vam verjem, ali itak je v tjedni eden den, šteri den lejko malo več molite, i ravno na to vas ščem opominati.

Mislím, ka mi ne zamerite, či štero zadenejo more reči. Pred ništernimi meseci, sam bil doma na sloboščini, i kak inda, tak i to nedelo sam šo k Božoj službi; pridem do svoje farne cerkvi k zadnjim dverom, i mislim notri iti. Ali ka ováram? Pri cerkvi pred zadnjimi dverami koli poldesete vóre pred velikov mešov vóni je stalo vnogo žensek i deklin, štere so jáko nepotrebne guče mele, i jaz sam se kumaj pririvao skoz njih v cerkev.

Gda sam prišeo notri, je pa bilo jáko málo lúdi tú. Včasi je žalost napunila moje srcé, sam si mislo, možki i dečki so v vojski, ženske pa dekliné pa zveksine tam vóni stojijo. I tudi sam si mislo: oh vé ženske i deklinae, keliko bolše bi vam bilo tú pred tabernaklom moliti, kak pa tam vóni prazno slamo mlatiti, i gledati kakšo obleko štera má, i štera bole vozko janko nosi. Ka bi pravile vé če bi kakši siromák prišeo k bogatci i ne bi šo v hižo, nego bi sí vóni z drugim pogovarjao, ali bi té siromák

mogeo kaj čakati od bogátca? Ali či je što pozváni k veličastnomi králi, jeli bár, gda že blūzi njegove hiže ide, kak premišlavle, ka de govoro, i kak de se oponašao pred kráalom? Ali zdaj razmíte dráge ženske in deklinae, kaj te izgledi pomenijo? Kak nas sveta vera vči, v oltárskom svestvi v cerkvi prebivle najvéksi bogatin, kráo vseh králov, Jezus Kristus, Bog i človek navkúper, i čaka noč i dén i ponúvle milosti, pa dostakrát nega koga, što bi ga proso za njé. I kak nas milo k sebi zové rekoč: „Pridite k meni vsi, ki ste trūdni i obteženi jaz vas zlehkotim“.

Po pravici se je lúbi Jezus ednok pritožo, gda se je prikázao blaženoj Margareti Alakok v oltárskom svestvi. Najme držao je v obema rokoma pune prgišče milosti i njoj je pravo: „Eti čakam noč i dén i punúvlem milosti pa nega koga, ki bi me za nje proso“. I tak bi tudi lúbi Jezus zdaj v nogim lejko pravo; za posveitve guče vnogi majo dosta časa, za molitev pa ne. Zato dráge ženske i deklinae, moja prošnja do vas je to: Ne postáplajte nigdár odzvúna cerkvi, gda tá pridete. Pa tudi po potí se ogiblíte nepotrebni gučov, zdomí naj bo vaša pot vnedelo zraven v cerkev, potom te dosta bolše molile i tudi dosta več časa te mele za to. Jako morete G. Bogi hvaležen biti človek za milost, ka lejko ide v cerkev. Ah kak radi bi mi šli v cerkev, pa nemamo prilike. Naše prebivanje so strelni jarki noč i den, kje nas sovražnik skoro vsaki dén pozdrávla z svinčenim krogliami i šrapneli.

Prevnogi je eti spoznao, kak rad bi zdaj šo k božoj službi, pa tú more biti, kje gleda skoro vsaki dén smrti v oči. Zato vas ešče ednok prosim, dráge ženske i deklinae, začnite več i bolše moliti, posebno tisti čas, šteroga sam vam eti popisao. Pazite pa tudi vsigdár na svoje poštenje. Ker nega žalostnejšega, če človek zvedí, da je štera ženska ali dekla, poštenje zgúbila. Vojskújte se vé tudi z cele moči proti sovražniki duše, kak se mi vojskujemo proti sovražniki naše domovine.

Potom se te lahko vúpamo, ka nam lúbi Jezus podeli, tak srčno zaželjeni mir, i ka pali srečno domo pridemo, i bodemo opravlati tista dela, štera, zdaj vé morete opravlati. Zdaj pa na zadnje sprejmite vnogo pozdrávov od vseh slovenskih vojakov. Srce Jezusovo naj vas blagoslovi i tolaži v trpljenji. Marija naj vas čuva smrtnoga greha doma, nas pa na bojišči, dokeč se Boža vola ne spuni. *Pisao slovenski vajak na ruskom bojišči.*

Glási.

Od naših vojakov Vlovljen je: *Gašpar* Ludovik z Vaneč v Rusiji, *Prša* Štefan z G. Bistrice, *Raduha* Jürrij z Adrijanec, *Sobočan* Jožef z Nedelice. **Mrtvi** je pa: *Balažic* Janoš, desetnik, *Adrijanec*. Vzemizga v sé Jezušovo Srcé.

V strelnom jarki je postao püšpek plebanoš francuzki de Lobelle. Prvi pastirski list je iz strelnih jarkov poslao svojim vernikom v Gap.

Zgrábljeni semnjski tolvaj. V Monoštri ná semnji so zgrabili *Kühar* Andraša ženo, kda je obütel kradnola. Vnogo druge spokradjene reči so tüdi pri njej najšli.

Zvoné zgülbimo meseca risavšćeka. Ostane poprek samo eden v vsakoj cerkvi i tisti, šteri so iz starih časov. V Črensovčih ostane menjši, z šterim se navadno k meši zvoni.

Odskočila sta dva rusa, Respalovo Ivan i Bogatow Peter iz belotinskoga grofovskoga imanja, kda sta hodila v Štrigovo gorice kopat.

Odnešena je hamica *Škafar* Orši na Melincih. Polüštala se je *Balažic* Ignaci, 19 let staromi melinčkomi stanovniki, ki je svojo krivico priznao.

Kraljevski dar slovenskoj materi. „Slovenski Gospodar“ poroča, ka je naš presvetli kralj poslao srebrno podobo Matere božje z Jezušom v naročji i 500 K penez v dar *Markuš* Mariji v Šmarji pri Jelšah, štera mati ma sedem sinov i ednoga zeta, ki je stotnik, pri vojakah.

Obsojeni morilec žandara. „Slovenec“ poroča, ka so v Ljublani Martina Zupeta na 20 let težke voze obsodili, zato ka je vmoro orožnika Puglja, pomagaci njegovi so pa dobili od 6 tjednov do 4 let voze.

Vmoro je na Razkriži osemnajset star dečko drugoga z nožom za volo neke dekle.

Odnoro i morio. V Beči na Ravalin ulici ležečem odpočivališći je odnoro vojak stražar, *Tichtner* Leopold. V toj odnorelosti je šest ljudi dolspostrelao, päť pa rano. Z brizgancov (šprickanca) se ga komaj vkrotili.

Za protenje obsojen. Malačić Karol, gazda z Domajšavec je obsojen na 5 dni zapora ali 50 k. plače, zato ka se je *Palkovič* Sandori, egervarskomi špáni na dopisnici prepreto, ka će njega ne najé na delo, de se on že skrbo, ka drugih delavec tüdi ne dobi. Sodba je odložena na tri leta posküšnje.

Z metlov je šla na eksekutora *Žilavec* Sandora žena v Lucovi. Obsojena je zato na dva dni zapora ali na den zapora i 20 k. plače. Sodba je odložena.

Nesreća, štera se človeki prti, ka njemi znájo vlasjé vöspokapati, se da odpraviti, če si vlasé zdrave ohranimo. Zato preporučamo Fellerovo Tannochina „Elsa“ pomado za močen zrás vlási. Vnogo jezér ljudi jo hvali, kakti štera zabráni kapanje vlas i odprav üške. Redke strljive vlasé popravi, färbo zdravo njim dá i ráno oserelost prepreči. 1 lonček 1 kor. 60 fil., močnejše kakovosti II.

št. 3 kor. za mustače preporučamo Fellerovo pomado, lonček 50 fil. V právoj kakovosti se dobi samo pri Feller V. Eugeni lekarniki, Stubica Centrale br. 146. (Zagr. žup.)

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséće si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh izklüčen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanéjo K 4.40 poštnine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgübili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šteV 85 Moravsko. En karton za posküšnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štamplnah. Takši kartoni se dobijo za posküšnjo tüdi po vekših drogerijah.

Najnovéše.

Pomorski boji pri flandrijskom obrežji: Nemški torpedni čuni so odtirali napadajoče angležke monitore in torpedne rüšilce. Na dobrdskoj planoti je precejšen mir. — Severno od San Martina smo vničili težke italjanske bombe metalce. Dva sovražniva aeroplana so Nemci vničili.

Pošta.

Zver Jozéf So. Bethlehem. 536. Third Ave. Dobo sem naročnino za lani i letos. Bog lepo plati. **Klemar Marija. Ropoča.** Penez sem dobo teliko, kak pišete. Listov i Novin sem pa ne mogo več posilati, kak ste prosili. Zdaj edne več dobite, da je prosite. Razpošilanje Listov dva-tri tjedne trpi. Nemogoče je šest jezero falatov naednok zvezati i na pošto dati. Pa pošta ne vzeme gor naednok vseh zavitkov, da jih ne more odpelati. Šteroga vzeme na kola pa šteroga povrže, to ne gleda. Zato pa če zdaj vaš hodi duže, drugoče de pa šteri moj hodo duže. Z Beč mi eden že prek leta hodi Potrpimo zato, drage düše, to je Bogi

povoljno, nam pa hasnovito. **A. L. Krasći.** Ka privas stare dekle za vojaki juhvčéjo, tomi se niti čüdivati ne trebe, niti nad tem se ne burkati. Ne čüdivati se zato, ka ženske so „küšne“ v tom kak trebe moške loviti. Zdjaj je z juhvkanjom probajo. Pa se njim posreči, če te vi na to juhvkanje poslüšali. Ne se pa trebe nadtem tüdi burkati, nego smejati. Čeden človek se norcom naime smeje i ne burka se nad njimi, rekši, ve nemajo pameti. **Bogdan Janoša žena. Lapičina.** Mož je i. 1915. jul. 3-ga pri Bistrici premino. Dajte ga med vlovljenimi goriskati. **Alt Anton. Gibina.** Od Muršič Štefana je glas prišo, ka more v Rusiji zgrábljen biti. Mesto njegovoga prebivanja ešće ne vemo. **Kerec Št. Prosečka Ves.** Brat se išće gor. Samo potrpi. **Goričanec Jožef. Sv. Margeta.** Kaj ste prosili, ste dobili. Če ne bi prosili Listov, ne bi vam jih poslali. Pošljite je nazaj, dužni niste nikaj za nje. **Magyar Jožef. Haselbach.** Oboji penezi so prišli. Ednok še oani glas. Listov 6 pa dobite iz tiskarne. **Vsem se srčno zahvalimo za vüzemske pozdrave.**

Cista koža na líci

i na rokáh, kaj pri vnogih ljudéh občüdüjemo, da dvojo prednost svojim lastnikom. Najohprvim za celo telo je potrebno, naj koža zdrava bo, zato ka samo tak se moremo skoz njé prav zračiti. Obrüdigim je pa to tüd potrebno, naj našim bližnjim z nezdravov kožov mržnje ne spravimo. Nečista koža, brlize, püšćajci, splinte, lise mozolčki, bradajice opekline itd. pa večkrat to zroktüjejo, kaj je pa tüdi škodljivo za dihanje kože i zato tüdi nezdravo. Vnogo jezér moškov i žensek rábi pri zdravljenji i čuvanji svoje kože Fellerovo „Elsa“ pomado za brambo lica i kože, štere cena je 2 koroni, ali 2 tegleca franko 5 koron. To vrástvo ne škodi, kak vnogo reči za lepšanje kože pomüjanih. Odstráni betege kožne, obráni od pečeline sunca, šplint, odpravi püšćajce, spokaline itd. Na mesto grizečih i večkrat škodljivih žajf rabimo Fellerovo lilijsko žajfo (1 kor.), ali pa Fellerovo borax-žajfa (80 fil.) i prah za mujvanje, (borax prašek) 1 kor.

Vlasjé močno rastéjo

po Fellerovoj „Elsa“ Tannochina-pomadi za vlasé. Lonček 1 k 60 fil., močnejše kakovosti II št. 3 kor. Krepi kožo na glávi, zabráni pišlivost i rano oserelost, pomore k zrási močnih, zdravih vlási. Nema škodljivih snovi v sebi zato má pred škodljivni pomadani prednost posebno pred tistimi, stere ponüjajo nevüčeni lekarništva. Za mustače je najbolša Fellerova mast za 50 filerov. Naročítve pošlimo neposredno na Feller V. Eugen lekarnika, Stubica Centrale br. 146. (Zagr. županija.)

Nási čitatelji čuvajo se najbolje

Nási čitatelji se čuvajo najbolje nevalanih potvorov Fellerovoga Elsafluida, če vsigdar pazijo na ime „Feller“ in na znamko „Elsa“. Mi ne delamo s temi rečmi nikše reklame za to staro presküšano domače sredstvo „Što ga šće ne pozna, naj opita zdravnika v uporabi toga, pri vseh posledicah prehlada prepaha, vlage, proti reumatičnim bolečinam in pri vseh zmešnjavah Vašega zdravja. 12 malih steklenic, ali 6 dvojnih, ai 2 špeciálnivi franko 6 K; 36 malih, ali 18 dvojnih ali 6 špeciálnivih steklenic franko 15 K 40 fil. Pravo samo pri E. V. Feller lekarniki v Stubici Centrale št 146 Hrvatsko. Fellerove poganja-joče rebarbar pilule (6 škatulie 4-40 K franko) nosijo varovalno znamko „E L S A“.